

Celdoni Fonoll

"La balada de Luard, el mariner"

Visit "[La balada de Luard, el mariner](#)" on MotoLyrics.com

Luard Ã©s una pell socarrimada,
i Ã©s una llengua que no tasta gras;
clatell pelut, i la gorra enfonsada
fins al nas;
samarreta de plom, cul de cabÃ s.
Quatre dents que s'escapen vironeres
d'un trosset de bigoti atapeÃ t,
ulls amb un pam d'ulleres
i unes ungles mÃ©s negres que la nit.
Luard, cos rebaixat, fortor d'esquer,
peus seguidors de totes les tresqueres,
cridaire, mentider i home de bÃ©,
Luard el mariner!

MÃ©s sec que el boll, mÃ©s pobre que una rata,
entre els xiulets i les canÃ§ons s'esmuny;
si peta la batussa i la bravata,
no correrÃ molt lluny;
li fan por el ganivet i el cop de puny;
mÃ©s avesat a somniar i a riure,
no estÃ per fressa el mariner Luard,
i, si li deixen una bÃ³ta lliure,
per ell no es fa mai tard.
Si el cor de les misÃ ries se li estripa,
amb un traguets ja ha posat oli al llum;
grata amb les ungles un rebrec de pipa
que Ã©s sutja i queixalades i ferum,
i va xuclant el fum!

Tot aclofat en el seient de boga,
palpa les cartes amb els cinc sentits:
el rei, i l'as, i el cavall, i la groga
li fugen dels dits;
i dringa el coure en els taulells podrits.
Amunt, Luard! La sort Ã©s rosa i grisa;
ja en tens per una veta del calÃ§at
o un pedaÃ§ de camisa!
Luard, ara has perdut i ara has guanyat!
I, si les peces sÃ³n de migra o d'urpa
Luard sempre fa un sol entrellucar;
i, desprÃ©s que estossega i que xarrupa,
diu cargolant les cartes amb la mÃ :
Â«SÃ, mira! Va com va!...Â»

Luard vinga a buidar un sac de mentides

de colors blaumarins i virolats
de cares amb cent ulls i pells humides,
i fets desllorigats;
i se l'escolten tots bocabadats.
Conta un calvari d'escorpions i penes
fonedisses del greix
i la perla del pit de les sirenes,
i aquells misteris platejats del peix.
De tot l'encàs ell va tastant les vores;
per dir-ne moltes no t'ac el bec covard,
i l'aiguardent va amorosint les hores,
i no hi ha orellafart,
per parar oïda al mariner Luard.

Luard ne cesse pas de vider un sac de mensonges
de couleur bleue marin et criarde
de visages cent œils et de peaux humides,
et faits disloqués;
et tout le monde l'écoute bouche bée.
Il raconte un calvaire de scorpions et peines
fuyantes de la graisse
et la perle de la poitrine des sirènes
et ces mystères argentés du poisson.
De tous les charmes il goûte les bords;
pour en dire beaucoup il n'a pas le bec couard,
l'eau-de-vie adoucit les heures,
et il n'y pas qui en ait marre,
pour prêter l'oreille au matelot Luard.

Quan s'ha desfet el feix de nuvolades
i encar tremola esfereït al cel
un tall de lluna amb dotze queixalades,
mig blanc d'angúnia i mig daurat de mel,
Luard, desfent el tel
de la taverna, que el sentit li esborra,
camina cap al mar un sí als badoc,
s'estira com un gos damunt la sorra
i canta una tonada a poc a poc.
Diu coses dolces de Marianneta,
coses coents d'un rei i un bordegas,
i una cançó de xiscles d'oreneta,
de remes d'argent i veles de domes,
amb una veu de nas.

I avui, tot ple d'unes mentides vives,
per sempre s'ha adormit a dins del port;
els llavis i les dents i les genives
d'una dona de mar blanca de cor
li han endolcit les hores de la mort!
Els pescadors l'han dut sota una vela,
amb un aire sorrut i compungit
li han clos aquelles nines de mostela
i li han creuat les mans damunt del pit...
Demà tota la joia serà muda,

hi haurÃ una mica de llebeig covard,
i un gustet amargant a la beguda
i un plor de campaneta cap al tard
pel mariner Luard.

E oggi, tutto pieno di bugie vive,
per sempre si Ã addormentato dentro il porto;
le lavra e i denti e le gengive
di una donna di mare bianca di cuore
li hanno addolcito le ore della morte!
I pescatori lo hanno portato sotto una vela,
con una aria scontrosa e piena di rimorsi
li hanno chiuso quelle pupille di donnola
e li hanno incrociato le braccia sul petto...
Domani tutta la gioia sarÃ muta,
ci sarÃ un po' di scirocco pauroso,
e un gustetto amaro alla bibita
e un pianto di campanella verso la sera
per il marinaio Luard.

Submitter's comments:Ã

D'aquest bell poema de Sagarra en conec dues versions musicades, dutes a terme pel rapsode Celdoni Fonoll i el gran . Malgrat la meravellosa musicaciÃ³, delicada, vaporosa i esmorteÃ da de Toti Soler a la de l'Ovidi, m'estimo mÃ©s la versiÃ³ del Celdoni.

Es tracta d'un emapetrÃ s ripejat a partir d'un vinil, per tant el so espetega una mica, sense arribar a engavanyar. Pertany al disc He heretat l'esperanÃ§a de 1978.

Com descriure el piano que dirigeix sense immiscir-s'hi massa el motar del cantaire-rapsode? Ã s llangorÃ s i lleu, molt melancÃ²lic. Especialment somicaire i moll d'ulls en arribar a la descripciÃ³ de la mort de Luard.

Visit [Celdoni Fonoll](#) page on MotoLyrics.com, to get more lyrics and videos.